

[Arbejdsministeren.]

pågældende kommune, dels om anvisning af lejligheder til tilflyttede arbejdere eller andre, der er boligsøgende som følge af, at de søger eller har opnået beskæftigelse det pågældende sted.

Endelig skal jeg i denne forbindelse oplyse, at det arbejdsmarkedspolitiske udvalg i en udtalelse af 10. november 1970 har givet udtryk for ønsket om en aktivisering af de arbejdsmarkedspolitiske virkemidler, som kommer på tale ved omstillingen af produktion og beskæftigelse fra hjemmemarkedserhverv til eksporterhverv m. v.

Også de mobilitetsfremmende ydelser må i givet fald antages at ville blive berørt af en sådan aktivisering.

Endvidere indeholder lovforslaget et forslag til ændring af lovens § 9 om betingelserne for udnævnelse af arbejdsmarkedsnævnenes formænd og suppleanterne for disse. Også her skal jeg tillade mig at henviser til lovforslagets bemærkninger.

Endvidere skal jeg henviser til den af det førnævnte folketingsudvalg afgivne beretning af 5. oktober 1970.

Herefter skal jeg omtale den del af forslaget — forslag til ny § 97 a og en tilføjelse til § 98 — som vedrører statstilskud til særlige foranstaltninger til beskæftigelse af arbejdsløse.

Det er tanken, at disse bestemmelser skal afløse den særlige lovgivning på dette område, senest loven af 27. december 1958 om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse, som nu har været gældende i en lang årrække.

Den særlige beskæftigelseslovgivning har sit udspring helt tilbage i trediverne, hvor man kæmpede med massiv og udbredt ledighed, som i større eller mindre omfang gjorde sig gældende helt op i slutningen af halvtredserne, indtil den i de senere år i det store og hele er afløst af den fulde beskæftigelse. Den ledighed, som endnu — i hvert fald i vinterhalvåret — gør sig gældende i visse dele af landet, har karakter af restledighed, som set på baggrund af den fulde beskæftigelse i øvrigt får en særlig karakter og må imødegås på særlig måde.

De tilfælde, der tænkes på, er først og fremmest sådanne, hvor ledigheden skyldes alder, svagelighed eller andre personlige grun-

de, uden at det dog drejer sig om tilfælde, der falder ind under revalideringslovens område, og uden at betingelserne for folke- eller invalidepension er opfyldt. Men også andre situationer kan naturligvis komme i betragtning.

Disse situationer og enkelttilfælde lader sig ikke altid løse ved anvisning — efter om- og opskoling, uddannelse etc. eller ved ydelse af mobilitetsydelse — af den arbejdssøgende til et konkret arbejde på det ordinære arbejdsmarked, og der må derfor i det omfang, det er muligt, kunne sættes ind med beskæftigelsesforanstaltninger til imødegåelse af den alvorlige reduktion af den enkeltes livsførelse, som ledigheden medfører.

På grund af den nære tilknytning til anvisningssituationen — placeringen i ordinært arbejde på det åbne arbejdsmarked som det primære mål — og i overensstemmelse med den almindelige tendens til decentralisering af administrative funktioner, har man fundet det rettest i forbindelse med den stedfundne udbygning af den offentlige arbejdsformidling at foreslå den daglige administration af loven henlagt til arbejdsformidlingskontorerne med bistand af vedkommende arbejdsmarkedsnævn.

Erfaringsmæssigt ligger restledigheden i visse geografisk ret nøje afgrænsede områder. Her vil det være af væsentlig betydning, at der etableres en nær kontakt mellem vedkommende arbejdsmarkedsnævn og kommunerne om forberedelse af arbejder, som kan iværksættes på de tider af året, hvor ledigheden i disse områder er særlig tyngende. Bestemmelsen i § 97 a, stk. 2, sigter på disse situationer. I øvrigt er det som påpeget i bemærkningerne til forslaget hensigten at fortsætte og udbygge det samarbejde på det departementale plan, som i en årrække har fundet sted mellem arbejdsministeriet og de ministerier — fortrinsvis landbrugsministeriet, kulturministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og i et vist omfang tillige boligministeriet — som erfaringsmæssigt står som iværksættere af større anlægsarbejder eller øver indflydelse på udførelsen af sådanne arbejder.

Dette samarbejde er hidtil i et vist omfang formidlet gennem det i henhold til den gældende beskæftigelseslov nedsatte beskæf-